

Alcalà Zamora

La Constitució va a ésser totalment aprovada dins de pocs dies i sembla que amb la seva aprovació es plantejarà l'elecció de President de la República.

Les minories del Congrés ja han començat a moure's per tal de trobar la persona. Fins que es va discutir la qüestió religiosa semblava gairebé segura l'elecció del president del govern provisional de la República, Alcalà Zamora; després, però, de la seva dimissió de la presidència el seu paper va baixar desmesuradament. La persona que després d'aquests fets tenia més probabilitats era el senyor Leroux, i eren molts els que creien veure ja en ell al futur Cap de l'Estat espanyol.

Ha estat la nota d'un dels Consells de ministres en la qual es deixava preveure la recomanació de l'ex-primer president del govern provisional, i més tard les notes publicades a la premsa, el que ha fet pujar novament el paper de l'Alcalà Zamora.

Probablement si no s'innova cap incident imprevist, serà elegit President Alcalà Zamora, persona que si bé com a home de dreta no podem estar al seu costat, com a catalans tampoc no podem declarar-nos-hi en guerra.

Si nosaltre haguéssim de fer prevaler el nostre criteri votaríem per un home d'esquerra i que estés d'acord amb l'esperit de la Constitució que aviat es promulgarà, car considerem que l'home que vagi a la primera Presidència, ha

d'ésser de tota la confiança dels partits polítics que obtingueren les majories en les darreres eleccions legislatives.

A més a més, seran moltíssims els obstacles que s'hauran de vèncer per a implantar el nou règim, i potser hi haurà moments que caldran homes de tremp per a salvar la situació.

No dubtem que l'Alcalà Zamora sabrà tenir tot el respecte a les lleis promulgades i que fins tindrà prou energia per a imposar-se si cal; però tenim la temença que en certs aspectes no serà, potser, l'home que caldria.

No volem, però, endinzar les diferències ideològiques que ens separen amb l'illustre polític, car li tenim massa estima pel seu afecte i llealtat que ha mostrat a Catalunya, el qual sense haver-se destacat mai com a defensor dels nostres drets, va saber fer honor a la paraula donada a San Sebastian com el que més. Ben al contrari de molts altres castellans que sempre ens havien manifestat el seu respecte i fins la seva conformitat amb els drets del nostre poble, i quan va ésser arribada l'hora de fer efectiu aquest afecte, gairebé tots aquells senyors varen fer una marxa enrera i d'amics se'ns convertiren en uns aferrissats contraris de la nostra causa.

A nosaltres el problema que més ens interessa és l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, i a la seva aprovació supeditarem tota la nostra política a Madrid.

La llibertat injuriada

L'actitud de les dretes espanyoles és una cosa lamentable i revoltant. No en tenen prou d'haver usdefruitat de la manera més provocadora i indigna totes les institucions de govern fins el gloriós 14 d'abril; no n'estant tips encara d'haver mantingut en la més crudel abjecció el poble, negant-li la més elemental instrucció i fent-lo víctima de brutals vexacions. No, no en tenen prou amb tot això i portats d'una inconsciència esfereïdora tenen l'atreuiment de combatre els primers fruits de la revolució que està transformant l'Espanya repugnant d'ahir, amb aquella altra que, ciutadans conscients de l'hora present, anhelen. Però, si bé és una cosa naturalíssima que els monàrquics—els quatre que encara queden, amb perdó de la Lliga—combatin un règim democràtic, ja no li ho trobem gens que ho facin amb el nom sagrat de la llibertat. Llibertat! Ah nom dolç i evocador de gestes heroiques i sublimes, com gosen a posar-te a llur boca aquests inveterats butxins teus?

Llibertat d'ensenyament és el crit de guerra d'aquests enèrgümens que mai no s'han preocupat de la instrucció del poble, ni de la honestat administrativa, ni de la decència pública, ni del prestigi del poder civil. Llibertat d'ensenyament. Bé, molt bé, però això és el que ells no volen ni ho han volgut mai. Parleu clar i ens entendrem. Voleu llibertat per a perpetuar l'analfabetisme que sempre ha estat el suport de la vostra política catastròfica, voleu llibertat per explotar el poble humil impunement, voleu llibertat per a no deixar respirar a ningú que no pensi com vosaltres. No és això, el què voleu? Doncs ja podeu cridar tant com volgueu, ja podeu organitzar confabulacions ridícules i puerils, que no ho lograreu mai. Sabem ben bé que els vostres crits són un simp toma de feblesa, perquè quan ereu forts feieu el mut i l'orb a la trista realitat que us envoltava. Avui que no sou ni representeu res, avui cultiveu l'esport de la injúria, i de la infàmia i del desprestigi; avui arreu cridèries grotesques i aixequen la veu provocadora, gràcies

a l'esperit, enteneu-ho bé, liberal de l'actual règim que va posant al descobert l'obra nefasta de la monarquia que idolatreu, perquè amb ella podíeu fer i desfer al vostre gust, malgrat fos escarnint els drets de la ciutadania i condemnant amb l'estigma infamant de l'analfabetisme a les classes proletàries, les més dignes d'ésser ateses i educades.

La República vol obrir de bat a bat les portes al talent, no vol que es perdi el tresor inapreciable de la intel·ligència dels seus fills i això a vosaltres us sap greu, irrita el vostre esperit de classe privilegiada. El vostre programa de dretes és fomentar la ignorància, desprestigiar els governs democràtics i arruinar el país. Es clar que el vostre intent el dissimuleu i fins teniu el cinisme de voler-lo auriolar amb un nom que als vostres llavis ens faria riure, si no ens fes indignar.

La vostra tasca derrotista, però, és quelcom infantil. Aquell passat que enyoreu no tornarà mai més. El poble vol la República i ell que la feu triomfar, li donarà l'apoi indispensable per tal que esdevingui incommovible i invulnerable als atacs de la reacció, dels enemics de la llibertat, d'aquesta llibertat que ara tant es posen a la boca; però que mai no han portat al cor.

Les teatrals protestes de la gent que s'anomena a si mateixa d'ordre (?) i que fa sis mesos que propaga l'indisciplina social i el desordre en tot moment i ocasió, són el més palés auguri de què el nou règim s'afiança definitivament. Els seus crits desesperats no són res més que gemecs d'impotència. I no oblidin els reaccionaris que la llibertat no s'injúria impunement, com pel que es veu així s'ho pensen. La llibertat no és venjativa, però és justa.

SNOB

Juventut de Foment Nacionalista Republicà

Avui dissabte, dia 7 de novembre

A les 10 nit

CONFERENCIA

pel Diputat a Corts

Doctor Josep Dencàs

Tema: "L'esdevenidor de Catalunya davant la qüestió social"

INDUSTRIALS! COMERCIANTS! EMPRESSES TOTES!: SERVIU-VOS DE "FOMENT". CONVE ALS VOSTRES INTERESSOS ANUNCIAR-HI